

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om kommunale beskæftigelsesudvalg.

Fremsat den 4. oktober 1962 af *arbejdsministeren*.

Lov nr. 322 af 24. juli 1942 om kommunale beskæftigelsesudvalg ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Beskæftigelsesudvalgene blev indført som midlertidige udvalg ved lov nr. 278 af 30. maj 1940 om foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen og arbejdsanvisningen. Loven var et led i et større lovkompleks, som blev givet af hensyn til de daværende ekstraordinære forhold, som måtte befrygtes at ville medføre betydelige ændringer i beskæftigelsen. Ved lov nr. 322 af 24. juli 1942 blev udvalgene gjort permanente.

Beskæftigelsesudvalgene har som væsentlig opgave i samarbejde med de offentlige arbejdsanvisningskontorer og arbejdsløshedskasserne at søge fremmet anvisning af arbejdskraft til landbrug, gartneri, husligt arbejde og andre arbejdsområder samt bidrage til formindskelse af arbejdsløsheden i kommunerne ved fremskaffelse af beskæftigelse, navnlig hos erhvervsdrivende, hvis økonomi og bedriftsforhold indebærer mulighed for anvendelse af yderligere arbejdskraft, jfr. lovens §§ 1-5.

Selv om beskæftigelsesudvalgenes virksomhed med hensyn til at fremskaffe beskæftigelse og foretage anvisning af arbejde i årenes løb — navnlig i perioder med høj ledighed — utvivlsomt har været af en vis betydning, må det erkendes, at udvalgene efter en samlet bedømmelse af deres indsats på dette område ikke fuldtud har virket, som det var tilsigtet, og at deres betydning er blevet stadig mindre. Dette har navnlig gjort sig gældende efter den ændring i beskæftigelsessituationen, der som følge af den kraftige økonomiske aktivitet i samfundet og den deraf opståede stærkt forøgede efterspørgsel efter arbejdskraft er indtrådt i de senere år.

Arbejdsmin. 3. kt. j. nr. 849¹.

Det kan således anføres, at der ifølge arbejdsdirektørens beretning om arbejdsanvisningen og arbejdsløshedsforsikringen m. m. for regnskabsåret 1960-61 af den offentlige arbejdsanvisning i alt blev foretaget 756 745 anvisninger i regnskabsårene 1959-60 og 1960-61, og heraf har kun 2 112 — svarende til ca. 2,8 promille — været foretaget af de kommunale beskæftigelsesudvalg.

Bestemmelsen i lovens § 6 om udvalgenes attestation som betingelse for udbetaling af understøttelse til ikke-forsørgere under 30 år er ophævet ved lov nr. 179 af 29. april 1960.

Ved lovens § 7 er det endvidere pålagt beskæftigelsesudvalgene ved deres formænd at føre tilsyn med den kontrol, der i kommunerne udøves med arbejdsløse medlemmer af arbejdsløshedskasserne, samt i det hele at føre tilsyn med, at arbejdsløshedsunderstøttelse kun udbetales, hvor dette efter loven er berettiget.

Det har i årenes løb vist sig, at gennemførelsen af beskæftigelsesudvalgenes tilsynsvirksomhed indebærer betydelige praktiske vanskeligheder, ikke mindst fordi arbejdsløshedslovens regler er så omfattende og komplicerede, at det vil være forbundet med store vanskeligheder for udvalgsformændene at skaffe sig et sådant indblik i arbejdsløshedslovgivningen, at de ved tilsynsbesøg i kasseafdelingerne kan føre effektiv kontrol med, om understøttelsesudbetalingen sker i overensstemmelse med lovens regler.

Hertil kommer, at de forhold, der skal kontrolleres af beskæftigelsesudvalgenes formænd ved deres

tilsynsbesøg, tillige kontrolleres af arbejdsdirektoratet og de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

Der foretages således af arbejdsdirektoratet en stikprøvevis revision af afdelingernes regnskaber, således at et vist antal afdelinger revideres hvert år. Endvidere er det pålagt de offentlige arbejdsanvisningskontorer mindst én gang årligt at foretage besøg i de under kontorerne hørende afdelinger. Ved disse kontrolbesøg fra kontorerens side skal påses ganske de samme forhold, som det i øjeblikket påhviler beskæftigelsesudvalgenes formænd at påse ved deres tilsynsbesøg, nemlig at kontrolreglerne overholdes, og at der i det hele kun udbetales understøttelse i overensstemmelse med arbejdsløshedslovens regler. Da det påhviler anvisningskontorerne at vejlede beskæftigelsesudvalgenes for-

mænd med hensyn til deres tilsynsbesøg, har reglen ofte været den, at en repræsentant for anvisningskontoret og beskæftigelsesudvalgets formand har aflagt deres tilsynsbesøg sammen.

Ministeriet må derfor mene, at den virksomhed, som de kommunale beskæftigelsesudvalg kan udøve i henseende til kontrollen med arbejdsløshedskasserne, ikke øger effektiviteten af det tilsyn, som arbejdsdirektoratet og de offentlige arbejdsanvisningskontorer fører med kasserne, i en sådan grad, at den kan motivere opretholdelse af særlige funktioner for beskæftigelsesudvalgene på dette område.

På baggrund af det foran anførte foreslås, at lov nr. 322 af 24. juli 1942 om kommunale beskæftigelsesudvalg ophæves.